

229. Jáaruljunk mi Istennek, ő szent Fiához

Vad Péter Zsigmond

1. Já - rul - junk mi Is - ten - nek, ő szent Fi - á - hoz, A mi üd - vö - zí - tő U - runk Jé - zus Krisz - tus - hoz
2. Ó, ir - gal - mas Meg - vál - tó Fi - ú Úr Is - ten, Ki or - szá - golsz szent A - tyád - dal föl - dőn és meny - nyen,
3. Sok szük - sé - gink jól - le - het van - nak mi - né - künk, De most né - ked ki - vált - kép - pen e - zen kö - nyör - günk:

5

Mint ke - gyes és ha - tal - mas sza - ba - dí - tónk - hoz, Tes - ti - lel - ki nya - va - lyánk - ban csak egy vi - gasz - ta - lónk - hoz.
Te - hoz - zád e - se - de - zünk, kö - nyör - gé - sünk - ben: Se - gít - sé - gül légy mi - né - künk mos - ta - ni szük - sé - gink - ben!
Szent - lel - ked e - rős - sé - ge lé - gyen mi - ve - lünk, Hogy az i - gaz tu - do - mány - ban lé - gyen mi é - pü - lé - sünk!

4. Mi elménk sötétségét távoztassad el, Ajándékozz engedelmes szívvel, lélekkel,
Hogy a te szent igédet vegyük jó kedvvel, Tanulhassuk és éltünkben kövessük nagy örömmel.

5. Öregbítsed, tápláljad bennünk a hitet És az igaz szeretetet, adj reménységet;
Adj minden jóra való igyekezetet, Tiszta lelkiismeretet és szentséges életet!

6. Szent nevedet engedjed, nyilván vallhassuk, Az ördögöt s e világot megutálhassuk,
És te szent országodba kívánkozhatunk, Felségeddel egyetemben örökké vigadhassunk!

7. Légyen néked dicséret és nagy tisztesség, Ki Atyával s Szentlélekkel vagy egy Istenség,
Felséges hatalmasság, örök fényesség. Téged illet mindörökké véghetetlen dicsőség!

